

N:o 103.

Af herr **O. Melin** m. fl., om utredning i fråga om lämpligheten af uppförande af nytt riksbankshus å Helgeandsholmen m. m.

Sedan Riksdagen år 1895 fattade sitt beslut med afseende å Helgeandsholmens bebyggande med så väl riksdags- som riksbankshus hafva meningsbrytningar allt fortfarande pågått, ej allenast uti pressen och man och man emellan, utan hafva jemväl framstående fackmän inom ingenjörs- och arkitekttyrkena ifrigt diskuterat frågan om möjligheten af att å den för riksbanken bestämda plats åstadkomma en, för lång framtid afsedd, säker grund, utan att kostnaderna för den första anläggningen jemte framtida underhåll af byggnaden skulle uppgå till allt för stora, nu oberäkneliga summor, oafsedt andra, flera gånger framhållna olägenheter. Åren 1894 och 1895 motsatte sig Riksdagen upprifvandet af ett föregående riksdagsbeslut, enär den angelägna byggnadsfrågan då kunnat blifva oafgjord för en oviss framtid, och ansågs då förslaget om båda byggnadernas förläggande å Helgeandsholmen antagligt, väsentligen på grund af då föreliggande utredningar af fackmän, för hvilkas omdöme man hade fullt förtroende. Denna uppfattning delades äfven af några bland under-tecknade.

Sedan dess har emellertid frågan kommit i ett helt annat läge. Ej så, som skulle man hafva anledning att fränkänna ofvan åberopade fackmän förtroende, utan emedan förändrade förhållanden inträdt.

Då 1894 och 1895 ett uppskof kunnat föranleda hela byggnadsfrågans upprifvande, är nu grundläggningen af riksdagshuset redan i det närmaste fullbordad, och det af Riksdagen i främsta rummet åsyftade målet vunnet, i det att å Helgeandsholmen riksdagshuset snart torde resa sig.

Genom den länge pågående rättegången om strandrätten, hvilken nyligen afslutats, hafva pålnings- och grundläggningsarbetena för bankbyggnaden blifvit uppskjutna och ej förrän i dessa dagar kunnat påbörjas, och genom slutlig dom i nämnda rättegång hafva gränserna för det område mot Norrström, på hvilket bankbyggnaden skulle uppföras, blifvit i någon mån inskränkt.

Under sådana förhållanden torde tidpunkten vara synnerligen lämplig för att, innan pålningen och grundläggningen för bankhuset på allvar vidtaga, ännu en gång taga i öfvervägande, huruvida icke en bättre lösning af denna mycket omtvistade byggnadsfråga kunde vinnas i hvad bankhuset angår. Det torde nemligen vara gifvet, att påbörjandet af detta arbete utan skada någon kortare tid under loppet af innevarande riksdag kan anstå, äfven om ändring i den hittills fullföljda planen ej sker. Skulle det visa sig, att de påståenden, som ihärdigt bestrida möjligheten att erhålla god och varaktig grund för bankhuset på Helgeandsholmen, böra tillmätas större värde nu än som var fallet 1894 och 1895, torde det vara antagligt, att annan plats, som förut ej satts i fråga, skulle nu kunna komma på tal, eller ock att enighet skulle kunna vinnas för förslaget att för bankens behof ombygga nuvarande bankhuset.

En utredning i ämnet borde nu mera ej kräfva lång tid och ett förslag i sådan rigtning således ej verka afskräckande; och hafva vi därför trott, att det utskott, som får till sig denna motion hänvisad, lätt skall under nu pågående riksdag kunna medhinna att åvägabringa den utredning, som vi här ofvan åsyftat.

På grund af hvad vi sålunda anført, tillåta vi oss hemställa,

att det utskott, som får sig denna motion till behandling hänvisad, måtte, efter inhemtande af fullmäktiges i riksbanken och riksgäldskontoret mening, så fullständigt som ske kan, utreda den i motionen nämnda fråga och sedan till Riksdagen inkomma med formuleradt förslag till sådant beslut, som deraf föranledes.

Stockholm den 29 januari 1897.

Olof Melin.

Hugo E. G. Hamilton.

C. T. Odhner.

Ernst Meyer.